

דמויות מן המיזנון

הדובר: תפסיקי לצחוק!

מיזנון הכנסת הוא ביתו השני. כאן הוא מבלה שעות רבות עם השר שלו או כל עורו. קשה להתחמק משיטותיו המתוחכמות. הוא מוכר את השר שלו ככל שיטה — רישמית או בעקיפין: "עכשיו אנחנו בשיחה פרטית", הוא מפעיל את קסמיו. "אני באמת לא מדבר כדובר, אבל לשר שלי כל-כך לא נעים לישון במלונות הפאר. את יודעת כמה הזמנות לנסיעות לחו"ל הוא רחוק טוב, אז הוא נסע כמה פעמים. אני לא מדבר כדובר! באמת! אבל איך התגאיתי בהתנהגות שלו בנסיעה? איך הוא ייצג את המדינה בכבוד? את יודעת איך אני צריך לרדוף אחריה, להתחנן שיתראיין, שישתף פעולה עם התיקשורת? זה פשוט לא מעניין אותה נכון שהוא לא מפסיק להתראיין בנושא הזה, אך רק מכיוון שזה נושא חשוב לו. תפסיקי לצחוק, את יודעת? כלילה של האסון — ואת זה אני לא מספר לך כדובר — הוא היה צריך להופיע בטלוויזיה, והוא קרא לי וביקש לבטל את הופעתו. הוא לא היה מסוגל להופיע..."

היטעצת: חצאי-פבלים שחורה

היא חולפת כברה על פני מיסדרונות הכנסת, בארשת עסקה-טרודה. כניסתה למיזנון, בדרך-כלל בחצאית-קפלים שחורה, מבשרת את כניסתו הצפויה של השר שנפלה בידי הזכות להתייעץ עימה. במיזנון מגחכים למראה דמותה: "הנה, הגיע כוח החלוצי..."

אשליית הכוח, המכה שהפילה יועצים ועוזרים נוספים בעת האחרונה, גרמה לה לשיכרון-חושים. לא ברור, אם השר שלה עובר איתה או היא — איתו. הוא לא מחפש אותה, גיחכה פעם בזלזול לאחד מיושבי המיזנון, שלא הבין את מערכת-היחסים כראוי, "הוא יודע תמיד היכן אני..." טוב לדעת למי לפנות, למיקרה שגם אתם תידרקו לייצוג.

המנכ"ל: גבר אופנתי

הוא המנהל-הכללי של עסק כושל, העומד מזה חודשים, ארטרטו. לפני סגירה, עובדה זאת לא הפריעה לו, כמוכן, לשרוף שעות על גבי שעות במיזנון הכנסת. דיבורו החרישי-איטי להרגיז (כמה מעובדיו מחקים אותו טוב יותר מהמקור) והתעניינות בשלומו, הם חלק מהווי הכנסת. כי זאת יש לדעת: הוא היפוכונדר מוצהר! כשאני מפרט את מחלותיו, הוא עוסק בפירוט מחלות העסק שהסכים כשעת-דיבור (או חלשה?) לנהלו. התיאור הוא בדרך-כלל ציני-להחריד ומצחיק להפחיד.

פעם הודיעה לי (ולו) מישהי שהוא אחד הגברים האופנתיים ביותר בכרזאנ'ה. הוא מחזיק בתוארים נוספים, לא פחות מכובדים: אחד הגברים המאחרים ביותר בכרזאנ'ה (אם קבעת עימו פגישה — טייק יור טיים, כמו שאומרים האנגלים. איחור בן שתיים עשירי להגבייר את המניית שלך אצלו), אחד הגברים המזוברים ביותר (ולאידווקא לטובה) בכרזאנ'ה... חיי מנכ"ל.

ניתן היה לפגוש בו יושב בניהוטא, זמנו בידו, במיזנון הכנסת. לעיתים התלוותה אליו רעייתו מינה, אשה הדורה, מטופחת, בעלת שיער בלונדי עשוי בקפידה. השניים נראים כפיסת נוסטלגיה מתחילת המאה. הוא מזין לכבודה כיסא, מטפל (מסיר ומלביש) במעילה, והכל — בנימוס ובגינותים, שנרמה שנשכחו מהעולם.

הסוכב אותם — המתרחש במיזנון — נראה כלא נוגע בהם. הם מעבר לתככים, לבחישות למאבקים, למר-פקים, לריצות ולחזותמות. החזותמות, אגב, הן תזכורת לכך שאף-על-פי-כן ולמרות-הכל, אין לתייך את שוסטק, מנהיג סיעה (לע"פ) — התאחדה במשך

של סרוסי, ניתן לכנות — תקופת השיחרור. את מקומו של סרוסי תפס צעיר רוה, נחבא אל הכלים כדאבו שמו, ואילו לוי, יצירתי-קשור, פרץ למיזנון משוחרר, התיישב תוך כדי אהדת-רווחה בשולחן עמוס עיתונאים לעיפתה וצחק במרידות: "אני הרי לא מכין בכלכלה..."

"אתה מבין אתה מבין?" לא איהרה לבוא התגובה העיתונאית הנכספת, והאיריליה חוגגת עד עצם היום הזה.

אליעזר שוסטק: חתיכת נוסטלגיה

לא, זאת לא טעות. זאת עריין סקירת כוכבי המושב הראשון של הכנסת ה-14.

שוסטק, שהיה ממונה עד לא מכבר על בריאותנו, אפילו מכהן כאחד מסגניו המרובים של היושב-ראש, שלמה הילל.

גילו (72) אינו ניכר בהופעתו החיצונית, כפרט בשערו המוכהה, וכפי שהעיד על עצמו פעמים מיספר, כוחו עדיין כמותני ובשאר איבריו.

לוי גם במיטה

המושב עם חרות) הקיימת רק על גבי הנייר, בעבר. שקבץ בשיעמום ובעסקנות האפורה במיסדרונות הכנסת — שיטול פסקי-דין ותיישב לשות שוקו חם בחברתו של שוסטק. אחרי הדקות הראשונות, שבהן תאמץ (ולא הצלחה יתירה) לפענח את מה שיישמע לך כמילמול בלתי-ברור ואיטי להחריד, תגלה יהודי חם, איש נחמד.

שריר לתפוס מהר

טיפוסים מהווי הכנסת. אררי, כך הורף לף לי, היה המחוקק הראשי.

בני שליטא: סקס ותיקשורת

מי מכס, שהשם — שליטא, מזכיר לו יכבות קורעות-לב במליאה-דריקה בכנסת או פורקו רגשות מעוררי-רחמים, "אל מול פני האומה" בטל-וויזיה, שיישב ויקרא את השורות הבאות:

בני שליטא נוהג להצהיר שהוא בן 50, "עם נסיון של בן 80, אבל מרגיש ומתנהג כמו בן 30..."

כמעט כל נושא שתנסה לגלגל עימו, ינווט במקום (לא כמאוחר) להערות ציניות בנושא-הנושאים — סקס. כל זה בליווי חיוכים מרומזים, העלולים להתפתח לצחוקים פרועים. כשירגיש שהנושא מוצה (אל תסמכי על זה), יהיה שליטא מוכן לשתף אותך בהשקפתו הנרחבות על המישורה, מערכת-המישפט בארץ ולישכת היועץ המישפטי לממשלה. אולם, בניגוד לתרמיתו התיקשורתית, הוא טוב-לב, שופע עליצות ובעל חושי-הומור סביר, בהתחשב בנסיבות המקילות. הוא מלך היי-הילה של הפרלמנט. המדובר בשני הלילות הירר שלמיים בשבוע, שמבלים חברי הכנסת בעת פעילותה.

ואיך אפשר לתאר את שליטא ללא אהבתו השנייה — אהבת-התיקשורת? התיקשורת המרוכזת שהוא קיבל במשך מושב הכנסת לא סיפקה אותו: להיפרך עם האוכל כא התיאבון, ושליטא הוא אדם רעב. כמה פעמים הסביר לי בכאב, שאין ביכולתו להת-מודד עם "הריצה המטרופת הזאת אחר עיתונות, פירסום, וחשף צדדים רגישים ויפים באנושיות. זהו שליטא האמיתי" — תערובת של כאב וטרגדיה אישית, עם אהבה בריאה לכל מנעמי החיים. אהבה, בליווי, פירסום. פעם, בשעת-לילה מאוחרת, בירושלם, לימים, עצה אותנו אדם ושאל לכתובת מסוימת. "הוא לא ירושלמי", הסכרת, "בני הוא ממנהמיה!"

אתה בני שליטא? שישע אתי האיש בהתפעלות מהולה בהערצה, ועשה לשליטא את היום. סליחה — את הלילה.

אברהם שריד: חיד התיירות

קשה להאשים את השר המעומלן בנוכחות-יתר במיזנון. ביכולתו לתרום לך רק עצה שימושית אחת בעניינינו: לעולם, לעולם אל תבטל או תדחה פגישה עם שר-התיירות. אם הצלחת לפגוש בו בין מסעותיו הרבים, בכנסת — על ארמת ארץ-הקודש! יש להחזיק בו חזק ולהודות לאלוהים.

זויד לוי: לבני ואחרי

כאן — אין הפתעות. סיגנון דיבורו הבומבטי והופעתו אומרת ההדר והחשיבות-העצמית אינם עיוות של המירקע. "לוי" הסביר לי פעם שבח וייס, "וראי מדבר כך גם עם אשתו במיטה..."

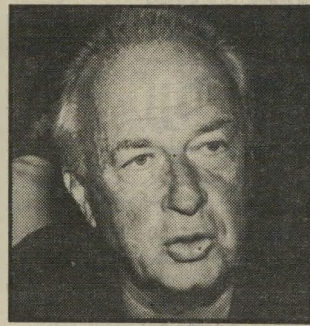
לוי, שתיסרוקתו הנפוחה שימשה השראה להברקות רוב, נוהג לטפוח בגישתו עימך על כתפך בחזוקה (מנסיין, זה כואב) ולפטור אותך בנימה סחבנית: "כל הכבוד! כל הכבוד!"

ניתן לחלק תיפקודו של הקובלך מבית-שאן בכנסת לשתי תקופות: לפני (הרחתו של אבנר סרוסי) ואחרי (אחרי הרחתו). לפני — היה מגיע לוי למישכן בצילו הנמוך והעגלגל של סרוסי. שולחנו היה מלא בעוזרים למיניהם (עליוה גורן, רוכרתו הצמודה, ואחרים) וסרוסי — יד ימינו ושמאלו גם יחד — מנע כל קירבה מיותרת לשר. הוא העדיף שהמצב יהיה כפיקוחו הביצועי ועל השיטות — למדנו כולנו מאוחר יותר.

אחרי — התקופה שלאחר הרחתו

קולם כישלון לדיאטה

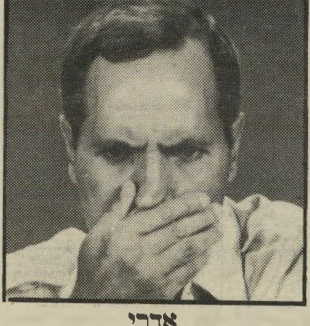
רבינו שולחן מנותק

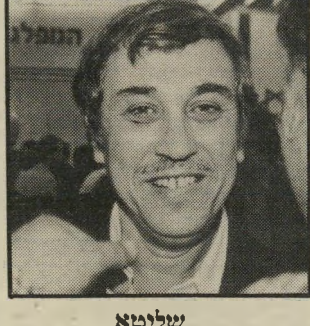
גולדשטיין לישון ב-10

יעקובי 50 פלוס

אדרי אירועים נוצצים

שליטא חיוכים מרומזים

הודעות לעיתונות. צריך להעלות הצעות-לסדר ושאלות, העשויות לזכותו כעוד קצת עיתונות... יחסיו המעולים עם התיקשורת מדרים שינה מעיניהם של כמה מעמיתיו. הקינאה באה על פורקנה סביב שולחנות המיזנון בכנסת.

גולדשטיין מצידו, ממשיך להתי-רוץ, הבעת מיוסרת-סגפנית (תוצאה של דיאטה חמורה: הפסקתי אותה, מכיוון שיש לי בעיות גרדרובה. צריך לקנות הכל מחדש...) ולקצור כותרות.

לא מומלץ לנסות ולדבר עימו על עניינים יומיומיים או על נושאי-תרבות. הוא שקוע כולו בפעילותו, ונתון בסדריוס קפדני, המתחיל ב-0500 בבוקר בבריכת-השחייה, ומסתיים ב-2200 בדיוק, גם אם יש הצעות מפתות להמשך הלילה. לא ניתן למצוא אותו במסיבות למיניהן, או אפילו במועדון ה"כים במלון רמדה-הרנסנס (החבר שבו מסבים ה"כים, המתאכ-סנים במלון, צופים בטלוויזיה יהודי ומצ'ובטים). זה לא מעניין אותו. רק המילים "ספורט" (גולדשטיין הוא היושב-ראש של ועדת-הספורט של הכנסת) ו"יצחק מורעי" מסוגלים להחזיר את הניצוץ לעיניו.

גד יעקובי: דוברת צמודה

גד יעקובי הוא, ללא ספק, אחד הגברים הנאים ביותר בכנסת הנוכחית, אם לא המרשים מכולם. לזכותו ייאמר שאינו מסתיר את גילו. על יום-הולדתו ה-50 (שנחוג בביתו, מישרו ובטורי-הכילות) הוריע במיזנון-הכנסת, כמה שבועות מראש, וניסה להתמורר באומץ עם המציאות הכאובה.

במיזנון הוא מסב עם עיתונאים. תמיד עם עיתונאים. ומה חשבתם? מדוע כימעט כל מהדורת-חדשות כוללת את המילים: "שר-הכלכלה חושש... שרה-הכלכלה סבור..." גם שרים אחרים סבורים וחוששים, אך לחששותיו של יעקובי יש ביטוי תיקשורתי!

עובדה זאת מעוררת, כמוכן, את יצירתי-הקינאה אצל רבים מחבריו. למיזנון הוא מגיע בליוויית דוברת צמודה, ובזמן שהוא מנהל שיחות מאלפות עם נציגים נבחרים של העיתונות, מסתערת היא על נציגים אחרים של... נכון, העיתונות. פרט ללהיטותו התיקשורתית — אף אחד אינו מושלם — הוא נמנה עם האנשים הרציניים יותר בכנסת, ודיעור תנו הענייניות על תיפקודו של הממ שלה הנוכחית, הן מהכנות והנכונות מכין המלל המושמע במיזנון.

רפי אדרי: ימים ויכות

הוא אינו יודע כיצד לספוג ביקורת. לא שהוא אינו חפץ בה, אולם, כשהיא אינה מחמיאה במיוחד, הוא שוכח את נימוסיו הטובים.

יושב-ראש סיעת המערך הוא בדרך-כלל מנומס, מחוייך ומצוחצה. גילו אינו ניכר בו, וכשפעם הופיע במיזנון בליוויית צעירונת חנינית, התקשה לשכנע רבים שזוהי בתו. ניתן היה להבחין כמה פעמים במשך המושב באשתו העדינה, ג'ון, ובכנו, כשהם ממתינים בסבלנות לראשי המישפחה, שיגמור להתרוצץ ולהתי-להש ברחבי הכנסת.

אדרי, בעל המראה השברירי, ופניו החרסניה, חובב בילויים, וניתן למצוא אותו מכבב באירועים נוצצים למיניהם, שאליהם נוהרים כל הימים והיפות. הוא אחד היפים המספקים לאירוע את אבקה-הכוכבים.

סיפורי-פיקנטריה רבים רווחים עליו בן עובדי-הכנסת. במסיבה עלי-זה, שני עורכה לא מכבר במישכן (ולכבוד יום-הולדתה של מזכירת הליכוד), חוקו